

Tưởng Năng Tiến – Bứt Phá & Đột Phá

“Nếu ông Phúc thường xuyên khuyến khích các ngành các địa phương trở thành... *đầu tàu*, ông Chính - nhân vật kế nhiệm - lại rất yêu... *đột phá*.” **Trần Văn** (VOA - 09/07/24)

Khi còn tại chức, không ít lần, T.T Nguyễn Xuân Phúc đã khiến cho dân tình hoang mang hay bối rối khi nghe những câu chữ rất la kỳ: “Quảng Ninh là đầu tàu kinh tế của cả nước”, ‘Vĩnh Phúc sẽ vươn lên trở thành đầu tàu kinh tế của cả nước’, ‘Long An phải trở thành đầu tàu kinh tế của cả nước’, ‘Hải Phòng là đầu tàu quan trọng của cả nước’, ‘Bình Dương phải là đầu tàu phát triển kinh tế mạnh nhất của cả nước ...’

Ông Phúc, may thay, đã rời khỏi chính trường. Điều không may là vị thủ tướng đương nhiệm cũng đang làm cho nhiều người bất an (không ít) vì những câu phát ngôn cũng ly kỳ không kém:

Thủ tướng Phạm Minh Chính: Đột phá vượt lên, phát triển kinh tế số ngang tầm khu vực và quốc tế

Thủ tướng: Thực hiện 3 đảm bảo, 3 đột phá, 3 tăng cường để doanh nghiệp phát triển

Thủ tướng yêu cầu sớm có giải pháp đột phá để giảm chi phí cho doanh nghiệp

Thủ tướng: Lấy phát triển đột phá để ổn định và lấy ổn định để thúc đẩy quá trình đổi mới

Thủ tướng nêu 6 đột phá về hợp tác với Quảng Tây

Thủ tướng đột phá thách thức lưu vực Mekong

Thủ tướng đề xuất ba đột phá và ba tăng cường cho quan hệ ASEAN-Australia thời gian tới

Thủ tướng tạo động lực phát triển bứt phá trong năm 2024

Blogger Trần Văn (VOA) nhận xét:

“Nếu ông Nguyễn Xuân Phúc – tiền nhiệm của ông Chính – thường xuyên khuyến khích các ngành, các địa phương trở thành... ‘đầu tàu’ ... ông Chính – nhân vật kế nhiệm – lại rất yêu... ‘đột phá’. Không chỉ động viên các ngành, các địa phương... ‘đột phá’, ông Chính còn khuyến

các doanh nghiệp ngoại quốc đầu tư vào Việt Nam (FDI) tham gia ‘đột phá’ nếu muốn phát triển. Thậm chí ông Chính còn đề nghị những quốc gia khác nên cùng Việt Nam... ‘đột phá’!

Tôi e là tác giả đoạn văn thượng dẫn có hơi quá lời khi khẳng định rằng Phạm Minh Chính “rất yêu đột phá”! Nói nào ngay, cả nước (tất cả mọi địa phương, ngành nghề, ban bộ, đoàn thể, tổ chức, quan chức ...) đều bút phá rầm rầm và đột phá lia chia chứ đâu có riêng chi ông thủ tướng.

Coi:

Quảng Ninh tạo đột phá từ dám nghĩ, dám làm

An Giang hiện thực hóa 3 khâu đột phá

Bắc Kạn thực hiện hai trọng tâm, năm đột phá trong công tác cán bộ

Đột phá xây dựng Huế trở thành thành phố trực thuộc Trung ương

Thể thao Việt Nam cần giải pháp trọng điểm và đột phá

Tạo đột phá trong đổi mới giáo dục và đào tạo

Những đột phá trong phát triển công nghiệp quốc phòng

Công nghệ tạo thế bút phá cho doanh nghiệp

TP.HCM bút phá từ Nghị quyết 98

“*Quanh đi quẩn lại, toàn nghĩ ra những mưu hèn, kế bẩn*”. Nguyễn Tiên Dân

Tuy thường xuyên “bút phá” và “đột phá” nhưng nước Việt nhất định không nhúc nhích, hay nói cho chính xác hơn là “không chịu phát” – theo như cách nói mỉa mai và giễu cợt của những chuyên gia Quỹ Tiền Tệ Quốc Tế (IMF): “Trên thế giới chia ra gồm nước phát triển, nước đang phát triển, nước chậm phát triển nhưng Việt Nam có lẽ là mô hình đặc biệt nhất. Đó là nước... không chịu phát triển”!

FB Nhân Thế Hoàng bàn thêm:

“Nguyên nhân chính được đưa ra cho tình trạng ‘không chịu phát triển’ này là do tham nhũng, theo điều tra thì để kiếm 1 đồng lợi nhuận, doanh nghiệp cần phải bỏ 1,02 đồng tiền bôi trơn. Hiểu nôm na là bạn càng lúng túng khuya, dậy sớm để nấu tô bún bán chẳng hạn, bạn muốn lời 5000 đồng/1 tô thì bạn phải nộp hơn 5000 đồng cho cha dân phòng nằm vắt dái ngủ khi không làm gì cả, nó chỉ có cái quyền duy nhất là quản lý cái vỉa hè bạn đang bán bún mà thôi.

Đây cũng là lý do mà quy mô doanh nghiệp Việt Nam ngày càng nhỏ, so với 10 năm trước đây thì quy mô của doanh nghiệp Việt Nam hiện tại đã giảm chỉ còn một nửa. Đó, làm kinh tế kiểu ngược đời như vậy thì bảo sao Việt Nam không mãi nghèo nàn, lạc hậu, ăn rồi xách cái bát lân lê các nước để ăn xin cho được”.

Thảo nào mà không ít lời ta thán:

Nguyễn Đình Bin: “Tình hình Đảng và đất nước vẫn đã và đang tiếp tục diễn biến ngày càng tồi tệ, tới mức báo động thực sự nghiêm trọng, chưa từng xảy ra bao giờ” .

Đoàn Bảo Châu: “Các tập đoàn nhà nước thua lỗ bao nhiêu nghìn tỷ đồng, thay vì thành những năm đấm thép thì biến thành những móng thép cào cấu vào ngân sách. Về những công nghệ cả thế giới đang nhau lên để làm chủ như máy tính lượng tử, trí tuệ nhân tạo, công nghệ sinh học... thì mù tịt nhưng cứ thích ba hoa kiểu bà cán bộ nói sẽ áp dụng AI vào loa phường.

Về chủ quyền, rõ ràng mình đang khai thác dầu trong vùng đặc quyền kinh tế của mình, thẳng hàng xóm nó ho một cái, lập tức phải co vòi, dừng hoạt động, đền bù cho đối tác nước ngoài.

Về những giá trị phổ quát của nhân loại như tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội, nhân quyền thì lẹt đẹt cuối bảng. Hiền lành như những nhà hoạt động môi trường mà còn bị bắt tới 6 người, giờ không còn tổ chức dân sự nào để giám sát cam kết của Việt Nam về chuyển đổi năng lượng với quốc tế...”

Nguyễn Văn Lục: “Trên trời không còn tiếng chim bay, cá dưới nước không có chỗ lội. Thú rừng cạn kiệt. Rừng môi sinh bị khai phá, hủy diệt. Con người Việt Nam hôm nay ra sao. Đó là một cuộc cạnh tranh sinh tồn như thời nguyên sơ để sống còn”.

Song Phan: “Chưa có giai đoạn lịch sử nào của Việt Nam mà người dân phải đi làm mướn khắp nơi trên thế giới, thậm chí phải trốn chui, trốn nhủi trong container ngọt ngọt, lạnh giá để có chỗ làm mướn ở nước ngoài; gái VN phải chịu nhục trần truồng để người nước ngoài lựa làm vợ...”

Đã đến non nước này rồi nên T.S Mạc Văn Trang đành chơi bài ngựa, khỏi xa gần/úp mở gì nữa ráo: “Quên mẹ nó mấy cái Mác Lê, đuôi XHCN đi, không lương vướng vào mấy cái đó sẽ tư duy

thực tiễn, bứt phá được”. Đúng thế. Cứ chui đầu vào cái rọ cộng sản rồi lại loay hoay hết “bứt phá” đến “đột phá” thì có khác chi là “múa tay trong bị”.

Vấn đề, tuy thế, rất không giản dị vì VN là một quốc gia Đảng trị mà lòng dân và ý Đảng lại hoàn toàn trái ngược. FB Võ Xuân Sơn cay đắng:

“Chúng tôi, người dân Việt nam, đâu có ai muốn cái mô hình ‘đặc biệt nhất thế giới’, mô hình không chịu phát triển. Nhưng họ, những kẻ không muốn đất nước này phát triển, những kẻ chỉ muốn trục lợi cá nhân, làm giàu cho cá nhân mình, cho gia đình mình bằng cách ăn cắp tiền của dân, đục khoét ngân sách, vắt cạn kiệt tài nguyên thiên nhiên, làm mất khả năng phát triển của cả nền kinh tế nước nhà, chỉ có những kẻ đó là muốn duy trì cái mô hình quái gở như vậy mà thôi”.

Vậy thì đâu còn lựa chọn nào khác là phải lật đổ “họ” thôi. Nếu không thì cả dân tộc này có thể sẽ bị nguy cơ bị diệt vong, chớ mong chi đến chuyện phát triển mà nói chuyện “bứt phá” (hay “đột phá”) làm chi – cho má nó khi!